

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/139/2017
Identifikačné číslo spisu:	8512207798
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8512207798.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu Z. K., bývajúceho v S., proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zastúpenej advokátom JUDr. Gabrielom Gulbišom, so sídlom v Košiciach, Moyzesova 38, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp.zn. 1 C 449/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. mája 2014 sp.zn. 2 Co 195/2013, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. júna 2013, č.k. 1 C 449/2012-117 zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice vydaný rozhodcom O. dňa 19. januára 2012, sp.zn. 2 C 2261/2012 a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 200,52 € pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva v zmysle časti XV. Poistných podmienok, ktoré sú súčasťou stranami uzavretej poistnej zmluvy, ako aj rozhodcovská doložka v zmysle bodu 2. osobitných zmluvných dojednaní k stranami uzavretej poistnej zmluve neboli individuálne dojednané a sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to z dôvodu, že nútia spotrebiteľa v prípade vzniku sporu podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu (§ 53 ods. 4 písm. r/ OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia poistnej zmluvy), a teda sú zmluvnými podmienkami neplatnými (§ 53 ods. 5 OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia poistnej zmluvy). Súd tak podanej žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil (§ 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z.). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná.

2. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 21. mája 2014 sp.zn. 2 Co 195/2013 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.), a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 67,88 € na účet právneho zástupcu žalobcu. Odvolací súd dospel k

záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a na základe skutočností dospel k správne právnemu záveru. Odvolací súd sa zároveň vysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami žalovanej. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p..

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla dovolaním žalovaná (ďalej aj „dovolatelka“). Dôvodnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O.s.p. Namietala, že odvolací súd neodôvodnil dostatočne presvedčivo dôsledky toho, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz ňou navrhnutý - výsluch sprostredkovateľa poistenia. Nevykonanie ňou navrhovaného dôkazu viedlo k nesprávne rozhodnutiu vo veci. Súd nesprávne interpretoval všeobecné poistné podmienky, osobitné zmluvné dojednania, ako aj rozhodcovskú doložku. Podľa jej názoru bola rozhodcovská doložka dojednaná individuálne a formulovaná tak, že poistencovi priznávala aj možnosť nepriať navrhované zmluvné dojednanie. Súd aplikovali vnútroštátne normy chrániace spotrebiteľa, mali však aj náležite aplikovať a interpretovať smernicu 93/13/EHS. Podľa jej presvedčenia nemôže súd v dôsledku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Navrhovala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil.

4. Žalobca sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaiteľkou (§ 452 ods. 1 CSP). Išlo o konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 368/2014, 3 Cdo 99/2015, 3 Cdo 474/2014, 3 Cdo 224/2015, 3 Cdo 608/2015, 3 Cdo 738/2015, 5 Cdo 169/2014, 5 Cdo 272/2014, 5 Cdo 505/2014, 4 Cdo 422/2014, 4 Cdo 237/2015, 7 Cdo 264/2014, 7 Cdo 656/2014, 8 Cdo 337/2014. S odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožňuje aj v preskúmvanej veci a poukazuje na ne, preto už ďalšie dôvody neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8. Z dôvodov vyššie uvedených najvyšší súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.